

valget, men man fandt, at den laa mere fjern fra det, som det oprindelige Forslag angik, og at man derfor burde lade det staa hen, indtil der skete andre Forandringer i den processuelle Lovform; men da der nu fra den høitærede Justitsministers Side ikke er noget til Hinder for, at denne Bestemmelse ogsaa føres ind under nærværende Lov, men det endog er attraaet, saa har Udvalget ogsaa troet at burde billige det.

Black: Ved nøiere at estertænke det af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Sørensen) stillede Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at...

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at dette Ændringsforslag vil komme under Behandling ved de næste Paragraffer.

Mourier: Det er kun en ubetydelig Bemærkning, jeg ved Ændringsforslaget Nr. 2 skal tillade mig. Naar det nemlig deri siges, „den umiddelbare Indankning til Høiesteret af Brandretternes Domme i visse Sager ophæves, saa at alle ved Brandretterne paakjendte Sager, for saavidt de efter de i Almindelighed gjeldende Regler kunne være Gjenstand for Appel, blive at paaanke for Landsoverretterne“, saa er Tanken heri uden tvivl fuldkommen rigtig; men jeg skulde dog troe, at, hvis Udtrykket skal være ligesaa adækvat, som Tanken er, kunde man ønske Ordene noget modificerede, forsaavidt her nævnes „Brandretterne“. Det er nemlig faldet mig ind, ved at læse dette Ændringsforslag, at heri Byen have vi ogsaa et Slags Brandret, skjøndt den ikke pleier at kaldes Brandret, men benævnes Brandcommissiøn, medens det dog er vitterligt, at den i Virkeligheden er en Brandret, ligesaa godt som alle andre Brandretter her i Landet. Denne med dømmende Myndighed udrustede Commissiøn omhandles i Brandforordningen for Kjøbenhavn af 1ste November 1805 Capitel VII, hvor der blandt andet tales om Brandcommissiørens Domme, om Retsager, om Rettens Pleie og om Rettergangsmaaden, ligesom ogsaa Dommiene fra denne Brandcommissiøn, som altsaa er en virkelig Brandret, indankes for Høiesteret. Det er nu ingenlunde Udvalgets Mening, at der i

denne Henseende skulde ske den mindste Forandring; men naar det ganske ubetinget siges i Ændringsforslaget, at den umiddelbare Indankning til Høiesteret af Brandretternes Domme i visse Sager ophæves, og at alle ved Brandretterne paakjendte Sager blive at indanke for Landsoverretterne, saa turde dette, om det end ikke maatte kunne give Anledning til Misforstaaelse, i alt Fald findes mindre correct. Dette er saaledes en simpel Redaktionsbemærkning. Ved Titlen vil jeg ogsaa tillade mig en ubetydelig Bemærkning, hvortil jeg troer mig at være berettiget, idet jeg antager, at ogsaa Titlen nu er sat under Discussion.

Formanden: Nei, Titlen er ikke sat under Discussion.

Mourier: Ja, saa vil jeg udsætte min Bemærkning derom.

Justitsministeren: Jeg skal blot tillade mig, med Hensyn til den Bemærkning som den sidste ærede Taler har gjort, at berøre, at dersom Lovudkastets Titel bliver saaledes, som den er foreslaet af Udvalget, vil det dog neppe være nødvendigt, at gjøre nogen Redaktionsforandring i § 1, da Titlen kun omtaler „Appellen af de ved Kjøbstædernes Brandretter og ved Birkretterne paa Grevskaberne og Baronierne behandlede Sager.“ Naar der altsaa i § 1 omtales „Brandretternes“ Domme, saa kan det dog neppe forstaaes om Brandcommissiønsdomme.

Mourier: Det er tildeels netop derfor, at jeg beklager, at jeg ikke kom til at yttre mig om Titlen; thi netop den troer jeg ogsaa har sine Mangler. Men jeg skal imidlertid i Henhold til den ærede Formands Vittring opsætte at udtale mig herom, indtil vi komme til den; det gaaer formeentlig ikke vel an at argumentere fra Titlen, inden en saadan er vedtagen.

Ordføeren: Jeg skal kun bemærke, at da de Vittringer, som faldt fra den ærede Grevskøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier), nærmest angaae en Redaktionsforandring, vil det nærmere blive taget under Overveielse i Udvalget efter anden Behandling, om der maa antages at være tilstrækkelig Anledning til at foretage nogen Forandring i Redactionen.